

не намираха миръ. До колко-то въ Германия народи-тѣ са стара-
яха да оставатъ въ всяко едно отношение съгласни въ проми-
шления-та си, тука отиваще всичко напротивъ: Унгари-тѣ тег-
лять на друга страна, Австрийци-тѣ искатъ і друго, а Сла-
вияни-тѣ, кой-то сѫ пржнати по цѣла-та джржава, не искаха
да бѫдатъ съ никоя партия съгласни, ще рѣче тука не можеше
да са мисли за патриотичество въ народи-тѣ. Реформи-тѣ, кой-то
правяше Австрия въ черковно оношение, както и въ войска-
та, бѣха съвсемъ противни за Унгари-тѣ, кой-то са борятъ и
днесъ още въ финансвално-то си положение. Унгари-тѣ въ по-
слѣдне време захванаха твѣрдѣ явно да гонятъ Нѣмци-тѣ и нѣм-
ския язикъ: тѣ отрѣдиха единъ срокъ за всички чиновници въ
областа си, и слѣдъ истечението му, никакъ чиновникъ нѣма
да са заджржи въ джржавна служба, ако не знае унгарски;
защо-то отъ онзи денъ, всходу ще са пише и отговаря само
на унгарски, дори и по желѣзни-тѣ станции чиновници-тѣ
трѣбва да сѫ Унгари. Наистина луди реформи; коги-то дру-
ги-тѣ народи са мѫчатъ да употребяватъ въ таквизи отноше-
ния человѣци съ разни язици за улегчения на пѣтници-тѣ
— тука напротивъ, всичко наопаки отива, явно са види, Ун-
гaria иска да направи маджарския язикъ все-святовенъ.
Въ Райхсрата са издадоха набжрзо нѣкои черковни зако-
ни, кой-то сѫ протестираха твѣрдѣ слабо изъ Ватиканъ, защо-
то го бѣше страхъ да не би изведнажъ да добие много неприя-
тели. Царь-тѣ ходи за нѣкои улучшения на Чехи-тѣ въ Пра-
га, дѣто са прие твѣрдѣ радостно отъ население-то. Францъ
Іосифъ обиколи въ 1875 год. много градове у Богемия, въ
кои-то население-то както нѣмско-то тѣй и ческо-то,увѣряваше ца-
ря за прѣданноста си, дори много оратори и отъ двѣ-тѣ на-
родности джржаха прилични слова предъ царя, но слѣдстви-
ето доказа, че всичко било само за минута. Отъ Богемия, царь-тѣ
са отправи за Триестъ. Кога-то дойде въ послѣдний градъ той са
отиде да види монументъ-тѣ на любимия си братъ, нѣкога-
шенъ Мексикански царь, кой-то толкова трагическо слѣдствие
получи. Наистина царь-тѣ не можа да скрие сѫлзи-тѣ си, ко-
га поглѣдна на толкозъ богато украсена-та статуя на брата
си и си помисли за негова-та звѣрска смртъ! Отъ тука
отиде да исплѣни желание-то на Викторъ Емануила у Вене-
ция. Въ случай на тѣхно-то свидѣданіе, народъ-тѣ приготви-
голѣмъ приемъ въ Венеция. Царь-тѣ имаше планъ да обико-
ли цѣла Далмация, искаше самъ да са увѣри въ преданиноста на
население-то въ тѣзи славянски земи. На всяко място са при-